

Annika Rullgård
tel nr 0250-43340
mobil tel 0730-417354
e-post annika.rullgard@glocalnet.net
Oljonsbyn Turistvägen 341
794 92 Orsa

Orsa 2010-12-21

Till
Förvaltningsrätten i Stockholm
115 76 Stockholm

Överklagande av Naturvårdsverkets beslut angående vargjakt 2011, Naturvårdsverket
dnr NV-03454-10

KLAGANDE: Annika Rullgård, 450710-9421

Oljonsbyn Turistvägen 341

79492 Orsa

Delägare i fastigheten Oljonsbyn 39:4, Orsa, jakträtt

Delägare i Orsa Besparingsskog org nr 884400-2710, jakträtt

Delägare i diverse by- och sockensamfälligheter i Orsa

Delägare i fastigheten Morkarlby 335:1. Mora, en liten får- och
getbesättning finns året om på fastigheten som ligger i en fåbod där det
numera finns ett antal åretruntboende.

SAKEN: Överklagande av Naturvårdsverkets beslut beträffande vargjakt 2011,
Naturvårdsverkets dnr NV-03454-10

FÖRSTAHANDSYRKANDE: Att förvaltningsrätten måtte upphäva Naturvårdsverkets
beslut då beslutet vilar på osakliga grunder samt att hela frågan om
huruvida vargjakt i Sverige är förenlig med EU-lagstiftning ligger för
behandling hos EU och att ytterligare jakt ska anstå till dess att EU har
fattat beslut och i stället besluta att ingen vargjakt får genomföras under
2011.

ANDRAHANDSYRKANDE: Att Förvaltningsrätten, om förstahandsyrkandet ej bifalles,
upphäver Naturvårdsverkets beslut och i stället beslutar att ett ett

betydligt färre antal vargar får skjutas än vad Naturvårdsverket nu beslutat.

TREDJEHANDSYRKANDE: Att Förvaltningsrätten, om andrahandsyrkandet ej bifalles, upphäver Naturvårdsverkets beslut och återför ärendet till Naturvårdsverket för att Naturvårdsverket skall ompröva sitt beslut och för med beaktande av de skäl som anförs nedan.

FJÄRDEHANDSYRKANDE: Om Förvaltningsrätten ej bifaller förstahandsyrkandet, yrkar jag att Förvaltningsrätten upphäver den del i Naturvårdsverkets beslut som medger spårning av varg med användning av motorfordon.

FEMTEHANDSYRKANDE: Då tiden mellan Naturvårdsverkets beslut och datum för jakten endast är fyra veckor finns tidsmässigt inte utrymme för att en rättslig prövning ska kunna ske, speciellt för överklaganden som inkommer i slutet av överklagningstiden, varför jag yrkar att Förvaltningsrätten upphäver denna del av Naturvårdsverkets beslut och återförvisar ärendet till naturvårdsverket för att beslut om senare tidpunkt för jaktens första dag ska tas.

SJÄTTEHANDSYRKANDE: Jag yrkar att Förvaltningsrätten beslutar om inhibition av den beslutade vargjakten i två veckor, det vill säga senarelägger datum för första jaktdag till 2011-01-29 så att en någorlunda reell möjlighet uppnås att handlägga inkomna överklaganden hos såväl Naturvårdsverket som Förvaltningsrätten. Detta för att inte sätta rättsväsendet ur spel på grund av för snäva tidsramar. Se även separat punkt nedan.

UTVECKLING AV TALAN

Naturvårdsverkets beslut att tillåta jakt på 20 vargar fördelat på sex län finner jag enbart gynna dem som vill utrota vargen. Att tillåta dödandet av 20 vargar förutom de vargar som redan omkommit under 2010 finner jag riskera vargens förekomst i de svenska skogarna. Jag ser vargen som ett naturligt inslag i den svenska faunan och jag är glad över att jag nu har vargar som nära nog grannar. Beslutet missgynnar en rik fauna i de marker där jag är delägare.

1. Vargstammen har inte uppnått en gynnsam bevarandestatus

Att påstå att en avskjutning av 10 % av vargbeståndet genetiskt skulle stärka vår svenska vargstam är synnerligen abderitiskt. Man behöver inte ha mer än

rudimentära kunskaper i genetik för att inse att påståendet faller på sin egen orimlighet.

2. Många vargar har omkommit under 2010

Under 2010, efter att vargjakten genomfördes, har ett stort antal vargar omkommit. Flera har blivit påkörda av bilar och tåg, några har fallit offer för tjuvjakt och två stycken har drunknat i samband med märkning. Flera vargar har också skjutits genom skydds jakt. Dessa vargar ska rimligen tas i beaktande innan man tillåter jakt på 20 vargar. Mer än 20 vargar har redan fått sätta livet till efter den senaste jakten.

3. De som inte ser problem med varg

Bland jägarna finns många som inte ser några problem med varg. Tyvärr har dessa inte getts utrymme att ge sin syn på varg i våra skogar. Se även punkten om tejudningen hos landshövdingen i Dalarna. Bland djurägare finns också åtskilliga som inte finner att deras djurhållning försvåras av förekomsten av varg. Även i övrigt finns många som vill vistas i skog och mark som inte ser några som helst problem med att det finns varg i våra skogar. Inga representanter för dessa grupper har inbjudits till några möten för att kunna ge sin syn på att ha varg i skogen. Vargmotståndarna har definitivt inget mandat att tal för vare sig glesbygdsbefolkningen eller jägarna generellt. Acceptansen för varg är stor så snart man frågar dem som inte hör till vargmotståndarna vilka är en mycket liten grupp i relation till hela befolkningen i varglänen.

Jakt av varg kan knappast rättfärdiggöras enbart av skälet att ge ett antal vargahatande jägare tillfälle att ägna sig åt troféjakt.

4. Fäbodbruket

Ett skäl som ständigt återkommer när det gäller motståndet mot varg i våra skogar är problem för fäbodbruket. Ett skäl som borde ifrågasättas.

Jag är född 1945 och tillbringade mycket av min barndom på mina morföräldrars fäbodställe under somrarna. Under 1950- och 60 talen dog fäbodbruket helt ut. Redan innan dess var fäbodbruket historia på många ställen. Många fäbodställen hade till och med tidigare än så övergivits och husen lämnats att förmultna. Åtskilliga av husen i de fäbodställen, med eller utan djur, som ännu finns kvar är på väg att försvinna ner i förnan eftersom ingen underhåller vare sig gårdplanen eller husen.

Ibland framförs att de öppna ytorna in fåbodställena riskerar att växa igen av sly mm på grund av att vargen omöjliggör fåboddrift. Några djur har aldrig betat inne i själva fåbodställena. Djuren har via fågator letts ut direkt till skogen och hela fåbodstället har varit omgärdat av gärdesgårdar för att hindra djuren att komma in bland husen.

Den fåboddrift som ändå finns idag har föga gemensamt med den fåboddrift som fanns före 1950. Idag släpps kor, får mm ut vind för våg i skogen utan att någon som ser till dem. Djurägarna bor sällan själva på fåbodstället. De bor flera kilometer därifrån och åker en gång om dagen, om ens det, till fåbodstället en stund. Den fåboddrift som idag kan ses här och var uppfyller i många fall inte ens djurskyddslagstiftningens tillsynsregler.

En konstlad form av fåboddrift som utsätter tamdjuren för allehanda risker, där vargen är en, får inte vara en anledning till att riskera vargens fortbestånd i våra skogar. Tamdjuren kan bryta ben, de kan gå ner sig i myrar och de kan bli överkörda av bilar. Bryter de ett ben eller går de ner sig i en myr vet ingen var de är eller vad som hänt eftersom djuren lämnas att gå ensamma i skogen.

5. Acceptansen för varg i de svenska skogarna

Ett av skälen som Naturvårdsverket angav för att tillåta jakt av varg 2010 var att en jakt skulle öka acceptansen för varg i landet. Även i beslutet att tillåta jakt av varg 2011 anges detta skäl.

Någon ökad acceptans för varg i våra skogar bland vargmotståndarna uppnåddes dock inte med vargjakten 2010. Vargmotståndarna har i högre grad än innan jakten 2010 i olika fora framfört att vargen skall utrotas. Enbart i Orsa anordnades under maj 2010 tre stora antivargmöten med budskapet att vargen ska utrotas. I tidningsartiklar framkommer ofta detta varghat, inte minst i medlemstidningar för olika jägarorganisationer. Dessutom driver föreningen Folkaktionen för en ny rovdjurspolitik starkt att vargen skall utrotas.

Jägarförbundets lokala organisation i Orsa tillskrev i februari Orsa kommun med en begäran om att kommunstyrelsen måtte besluta att ingen inplantering av varg skulle ske i kommunen. Ett brev som detta visar att acceptansen för varg i Orsaskogen är mycket låg bland vargmotståndarna.

I Nordanstigs kommun lyckades en grupp vargmotståndare få kommen att besluta att Nordanstigs kommun skulle vara vargfri.

Trots att kammarrätten fastslagit att frågor som rör varg inte hör till kommunernas kompetensområde dyker om och om igen krav upp att kommunerna ska besluta om åtgärder som ska minska eller helt ta bort varg från respektive kommun, även efter vargjakten 2010.

Hatet mot varg bland vargmotståndarna efter vargjakten är väldokumenterat i lokalpressen, till exempel www.dt.se. Efter att beslutet om att sex vargar lagligt ska få skjutas i Dalarna har jägarna uttryckt bestörtning över att inte få skjuta betydligt fler. Från jägarhåll har man framfört att man önskade få tillstånd att skjuta 50 vargar i Dalarna. Nu har bestörtningen över att bara få skjuta sex vargar i länet övergått i att man inte tänker jaga varg alls. Se artikel på dt.se/nyheter/dalarna/article836600.ece

Ingen vargjakt i världen kan få dessa varghatare att acceptera varg i våra skogar. Dock, denna grupp människor är en mycket liten del av befolkningen. Att tillåta vargjakt är inget annat än populism från dem som inte vill inse hur liten gruppen är.

Hatet mot varg är så stort att en person, RN, efter vargjakten skrev ett brev till Länsstyrelsen Dalarna där han uttryckte mycket allvarliga hot mot länsstyrelsens rovdjursspårare. Samma RN kan ses på en bild från tebjudningen som landhövdingen i Dalarna hade för de jaktledare där varg skjutits i länet. Se även punkt 6 nedan.

Illegal jakt på varg, även efter vargjakten 2010, visar att den tillåtna vargjakten inte på något sätt ökade acceptansen för varg bland vargmotståndarna. Fynd som gjorts i närheten av byn Bergkarlås, Mora, gör att polisen misstänker illegal jakt av varg 2010-01-23 eller 2010-01-24. I Siljansringen rör sig för närvarande en vargtik med ett skadat ben och det kan inte uteslutas att det rör sig om skadeskjutning av henne.

De som driver tesen att vargen ska bort kan sägas tillhöra en sekt. De grupperingar som brukar klassificeras som sekter har vissa gemensamma drag och flera av dessa drag finner man hos varghatarna. För att falla under begreppet sekt behövs inga gudar.

- Man anser sig äga sanningen och är oförmögen att ta till sig åsikter och fakta som går deras sanning emot.

- Alla utanför sekten betraktas som fiender som bör omvändas. Scientologer,

Amway etc nöjer sig med att värva grannar, bekanta och bekantas bekanta men varghatarna är värre för deras värvningskampanjer riktar sig till makthavarna och lagstiftarna här i landet och söker på detta sätt påverka lagstiftningen att följa deras idéer trots att de är en mycket liten grupp jämfört med hela valmanskåren.

- För att värva trosfränder och behålla de redan frälsta sprider man grundlösa påståenden om vilka förskräckligheter som väntar om man inte gör gemensam sak med varghatarna. Bland de grundlösa påståendena finns att den dag som vargen ätit upp alla älgar kommer den att fortsätta med tamboskapen och våra barn samt att vargen redan nu livnär sig på tamboskap och hundar.

- Man sysslar med att skapa masshysteri helt i klass med maranatomöten i form av fackeltåg och massmöten. Som väl var blev det ingen klockringning i Mora för några år sedan.

- Det finns ett ledarskikt bland dem som driver frälsningsläran vilka har personlig vinning av att lagar ska stiftas enligt deras önskemål: De vill ha skogen och viltet för sig själva.

Men varghatarna går längre än så.

- Man hotar offentligtanställda tjänstemän som utför sitt arbete i våra skogar.

- Man ägnar sig åt skadegörelse av bilar.

- Man tar lagen i egna händer och bedriver tjuvjakt, något som åtminstone ett kommunalråd i trakten finner vara helt i sin ordning, och förgiftning av åtel har förekommit.

- Man har lyckats sätta demokratin på undantag genom att skrämmaningsmotståndare till tystnad, det vill säga åsiktsfriheten och yttrandefriheten finns i praktiken inte längre i frågor som rör rovdjur och viltet. Visserligen skrivs många kommentarer där vitt skilda åsikter kommer fram i anknytning till tidningsartiklar som rör varg men ytterst få om ens någon törs sätta ut sitt namn. När människor möts i olika sammanhang där olika åsikter i vargfrågan finns representerade, är det sällsynt att någon törs/vill framföra något som avviker från vad varghatarna anser i frågan. Från egna erfarenheter vet jag att det är svårt för journalister att hitta någon som törs stå för att de inte är negativa till att det finns varg i våra skogar.

Genom sin jakt under en stor del av året har man gjort det riskfyllt att under hösten plocka bär och svamp samt på annat sätt nyttja allemansrätten.

Noteras bör att vargmotståndarna oemotsagda får utge sig för att föra landsortsbefolkningens och gräsrötternas talan utan att ha något som helst mandat för detta.

Varje förtroendevald och varje beslutsfattare som ensidigt lyssnar på dessa vargmotståndare medverkar till att urholka demokratin på flera sätt. I Dalarna finns nätt 10000 medlemmar i jägarförbundet/jaktvårdskretsarna vilket motsvarar det antal röster som Sjukvårdspartiet, ett litet udda enfrågeparti, fick i valet 2006. Genom att låta denna lilla grupp bestämma dagordningen i vargfrågan har de förtroendevalda och andra beslutsfattare valt att böja sig för en liten men högljudd grupp. Denna lilla grupp gör att få törs säga sin mening vilket innebär att man med beslutsfattarnas goda minne satt åsiktsfriheten och yttrandefriheten ur spel. När Naturvårdsverket tillåter jakt på 20 vargar och därigenom tillmötesgår en liten grupp människor som ser det som en merit att ta lagen i egna händer sätter man trovärdigheten av riksdagen som lagstiftande församling ur spel. Med sina massmöten och osakliga propaganda mm uppfyller varghatarna med råge definitionen på att vara en sekt.

Jag har själv länge på grund av rädsla avstått från att framföra att jag gärna ser varg i våra skogar men sedan ett år har jag öppet visat var jag står i vargfrågan vilket gjort att jag blivit hotad i ett telefonsamtal: "Jägarna är arga på dig så du ska passa dig." vad budskapet.

När Naturvårdsverket påstår att vargjakt skulle ge ökad acceptans av varg i våra skogar finns ingen som helst verklighetsanknytning i ett sådant resonemang.

6. Länsstyrelsen Dalarna partisk

Landshövdingen i Dalarna bjöd 2010-03-22 in ett antal av jaktledare i länet att under en tebjudning diskutera hur de såg på den då nyss genomförda jakten, www.w.lst.se/template/Forminfo.aspx?id=9569 Detta visar att landshövdingen i Dalarna, som för övrigt är jägare, inte är opartisk beträffande frågan om huruvida varg ska jagas eller ej. Hon drar sig inte ens för att bjuda in RN, Mora, som 2010-03-02 med "hot om våld förgripit sig på en av [länsstyrelsens tjänstemän] i dennes myndighetsutövning och/eller för att hämnas eller för att

hindra honom från åtgärd däri, genom att fälla yttrande med innebörd att han skulle kunna gräva ner [tjänstemannen]." Citatet hämtat från stämningsansökan. Landshövdingen bjuder in en person som tre veckor tidigare hotat en av hennes tjänstemän om våld!

Några samtal med representanter för dem som finner att ingen jakt ska tillåtas har aldrig blivit kallade till några möten med vare sig landshövding eller någon annan myndighet.

7. Slumpmässig jakt

Jakten som den ska bedrivas Naturvårdsverkets beslut är slumpmässig vilket kan innebära att föräldradjur skjuts från valpar och att genetiskt viktiga individer dödas. Som beslutet är utformat finns inget om att jakten främst ska inrikta sig på vargar som regelmässigt och orädda uppehåller nära bebyggelse.

8. Den förra licensjaktens konsekvenser

Några utredningar om konsekvenserna av den i januari 2010 genomförda vargjakten har inte gjorts, det vill säga uppnåddes vad man förväntade sig. Till dess att man tagit reda på svaren på bland annat nedanstående frågor ska ingen ytterligare vargjakt tillåtas.

- Har vargjakten 2010 ökat vargmotståndarnas acceptans för varg i Sverige?
Se separat punkt.

- Vad orsakar de flesta skadorna på betande tamdjur? Åtskilliga tamdjur dödas och skadas av lösspringande hundar speciellt under tiden 20 augusti till betessäsongens slut. På fastigheten Morkarlby 335:1, Mora, där en mindre får- och getbesättning finns året om, har en lösspringande hund orsakat stora skador på en getabock. Många gånger har andra lösspringande hundar ställt till med oreda bland djuren i beteshagen.

- Vad är de vanligaste anledningarna till att lösspringande jakthundar dödas under jakt. Lösspringande hundar dödas i trafiken, av älgar som sparkar ihjäl dem, de går ner sig myrar och några blir tagna av varg. Att skjuta 20 - 30 vargar påverkar inte nämnvärt risken att en lösspringande jakthund skulle bli dödad eller skadad av en varg. Att släppa en hund lös utan omedelbar uppsikt innebär alltid stora risker för hunden alldeles oavsett om det finns varg eller ej.

- Hur ser utfallet av jakten ut jämfört med de modeller som använts vid beräkningar av hur mycket jakt som vargbeståndet tål? Är

beskattningsunderlaget av god kvalitet vad gäller modeller, antal och andra uppskattningar?

9. Beslutet bygger på felaktiga uppgifter

Av "Ulv i Skandinavien" framgår att vintern 2009/2010 registrerades 218-238 stationära vargar i Skandinavien (Sverige tillsammans med Norge). I denna siffra ingår redan då kända (registrerade) döda vargar med ett antal av 59, varav 49 i Sverige under perioden 1 maj 2009-30 april 2010. Stationära svenska vargar under samma period var 158-172, vilket inkluderar de 49 kända döda vargarna. Det finns således inget utrymme för att bevilja jakt på varg för närvarande.

10. Inventeringsresultat

Av Naturvårdsverkets beslut framgår att Länsstyrelsernas preliminära inventeringsresultat har dokumenterat 18 säkra och 4 sannolika föryngringar samt att inventeringen pågår till den 28 februari 2011. Riksdagsbeslutet innebär att jakt får bedrivas om antalet föryngringar är bekräftade till 20. Naturvårdsverket kan inte besluta om jakt på obekräftade om än sannolika föryngringar. Innan jakt tillåts skall Naturvårdsverket redogöra för de föryngringar utöver de 8 som bekräftats av "Ulv i Skandinavien" den 3 november 2010.

11. Antalet vargar måste ses genomsnittligt över flera år

Vargpopulationen varierar från år till år bland annat beroende på tillgång av föda. Om födotillgången är god föds många valpar men en hård vinter kan orsaka att många valpar går under. Ett maxantal måste därför ses som ett genomsnitt över flera år. Att då tillåta årlig jakt innebär att en skattning av vargbeståndet under ett år som antalet vargar råkar ligga i överkant medför att antalet vargar året därpå blir mycket lägre än de 210 som ska få finnas, vilket i sin tur kan innebära risk för vargstammens överlevnad. Naturvårdsverket har fattat sitt beslut på osäkra uppgifter om antalet vargar i de svenska skogarna och mycket tyder på att det inte finns utrymme för någon jakt. Jakten strider dessutom mot EU:s habitatdirektiv och ska anses olaglig tills det har utretts av EU. Till detta ska läggas att vargen står som akut hotad på rödlistan.

12. För kort tid mellan beslut om jakt och jakttid.

Naturvårdsverket tog beslut om att 20 vargar skulle få skjutas under tiden 2011-

01-15 och 2011-02-14 fredag 2010-12-17. Beslutet togs endast fyra veckor innan jakten får inledas. Vid jakten i januari 2010 sköts i princip hela det tillåtna antalet vargar den första jaktdagen varför det är rimligt att anta att hela jakten sker 2011-01-15.

I ett rättssamhälle, i en demokrati bör utrymme, tidsmässigt, ges för att en rättslig prövning ska kunna genomföras. Överklagningstiden enligt Naturvårdsverkets beslut tar slut fredag 2011-01-07, det vill säga en vecka innan jakten får börja. Sista överklagningdagen är dessutom en klämdag varför ett överklagande som inkommer denna fredag kappast blir mer än ankomststämplat hos Naturvårdsverket som då har att yttra sig över det inkomna överklagandet. Ett överklagande finns inte hos Förvaltningsrätten ens för en bedömning om ett eventuellt inhibitionsyrkande ska bifallas innan jakten sannolikt redan genomförts. Under överklagningstiden ligger dessutom två av våra största helger vilket inverkar tidsmässigt såväl på dem som önskar överklaga och dem som ska handlägga ärendet hos både Naturvårdsverket och hos Förvaltningsrätten.

Sammanfattningsvis har Naturvårdsverket fattat beslut om att tillåta jakt på varg 2011 på osakliga, ensidiga och otillräckliga grunder samt gett för kort tid för att överklaganden ska hinna behandlas före första jaktdagen och beslutet skall därför upphävas/inhiberas enligt något av de yrkanden som inledningsvis angivits.

Med vänliga hälsningar

Annika Rullgård